

Andres Aule intervjuu Allan Vainolaga

Ilmus veebisaidil Bahama Post 1. aprillil 2002.

Allan Vainola on ansambli Vennaskond kitarrist, kes on läbi aegade laulnud ja mänginud ka sellistes bändides nagu Metro Luminal; Alumiinium, Sinu Sädelev Sõber; Velikije Luki ja Ükskõik. Tema kirjutatud on paljude teiste seas ka laulude „Hüperboloid“, „Pille-Riin“, „Riia mu arm“ ja „Subatlantiline kohtumine“ muusika.

* * *

Umbes seitse aastat tagasi rääkisime Eesti Ekspressis muu hulgas ka nendest kunagistest aegadest, kui rändasid NSV Liidu idapoolsetel aladel ja elasid mõnda aega Soomes? Mis on sellest nüüd sinu mälestustes alles jäänud ja mis sellest oli kõige olulisem?

Nende vanade mälestustega ei ole kahjuks enam midagi peale hakata, võib-olla tulevad nad kasuks uuesti samadesse kohtadesse minnes. Mälestustes viibimiseks on tänane elu liiga kiire ja et enda jaoks veidi aega üle jääks, tuleb palju pingutada. Kui tekib vabam hetk, keskendun sellele spetsiaalselt ja kirjutan enda elu parematest hetkedest põhjaliku kokkuvõtte.

Mida arvad praegusest Eesti riigist võrreldes näiteks NL aegadega või selle ajaga, kui Eesti Vabariik taastati?

ENSVs ehk endise nõukogude korra ajal meeldis mulle kollektiivne töö ja kõik sellega seotud ilmingud (vabrikud, kolhoosid, BAM, töömalevad jne.) ja see, et Eesti maarajoonides liikudes oli igal pool elu ja tegevus. Kapitalismi eelisteks on aga suurem tegutsemisvabadus. See, et kõik endale meelepärase tööga saaksid leiba teenida, võtab vist paraku veel kaua aega. Reeglina tuleb raha saamise nimel ikka midagi vastumeelset teha.

Otsid endale aasta tagasi maakodu Läänemaal, sel aastal abiellusid oma sünnipäeval (11. märtsil) luuletaja Marie Myrgiga ja varsti saad endale autojuhiloa... Kas see tähendab, et sinu elus on toimunud mingi tõsisem muudatus, ja kuidas see kõik mõjutab sinu loomingut?

Autokool loomingule arvatavasti eriti soodsalt ei mõju, sest esiteks neelab see aega ja teiseks on looming sunnitud teenima materiaalseid huve, näiteks voolama raha kujul autokooli ja ARKi meeste taskusse.

Kahe esimese fakti üle aga olen õnnelik ja see ongi minu meelest üks põhilisi loomingu aluseid. Probleemset elu elades ei ole tahtmist midagi teha.

Sinu maakodu on tsivilisatsioonist üsna eemal – sinna on näiteks raske autoga ligi saada. Kui sa selle otsid, oli see kümmekond aastat tühjalt seisnud ja päris metsistunud. Miks otsid sellise koha ja kuidas seal praegu läheb?

Olen unistanud tegelikult juba umbes 25. eluaastast saati isiklikust maamajast ja selles liinis ka väga palju mööda Eestit ringi otsinud, aga esimest korda sain endale taskukohase summa eest sobiva maja osta alles eelmisel suvel. Maja asus Lääne-Eestis ja oli suhteliselt elamiskõlblik ning odav tänu sellele, et autoga sai treppi sõita ainult suve kõige palavamate ja kuivemate ilmadega. Mind see ei häiri, et ma sinna minnes pean ühe kilomeetri läbi metsa kõndima. Hetkel on seal tööd muidugi palju. Eelmisel suvel jõudsin teha uue ahju (kamina ja pliidiga), vedada elektri ning korda teha kaevu, sel aastal tegelen katuse, sisetööde, sauna ja ümbrusega. Loomulikult ei tee ma sinna mingit mugavustega talukest. Mulle meeldib maal.

Pidasid veel hiljuti Tallinnas mootorrattapoodi „East Highway”. Nüüd aga tundub see suletud olevat?

Selle poe idee oli restaureerida ja müüa uunikum-mootorrattaid igapäevaseks kasutamiseks. Toormaterjaliks olid Eesti kuurides ja garaažides vedelevad, võimuvahetuse tõttu põlu alla sattunud Vene tsiklid ja nende vrakid. Kahjuks jõudis kauplus tegutseda ainult paar aastat ja sulges ukseid pankrotistumise, sissemurdmise ja varguse tagajärjel. Mina aga sain selgeks galvaanika, mehhaanika, dünaamika, elektroonika ja raamatupidamise saladused.

Mida teeb Vennaskond? Oled selle bändi üks staažikamaid liikmeid: millisena näed Vennaskonna tulevikku enda jaoks ja üldse?

Vennaskonnal on kindlaks kujunenud koht Eestis ja eesti muusikas – ja ilmselt seda nii väga kuskile poole enam ei liiguta. Niikaua kui energiat jätkub, võib asi vahelduva eduga kesta veel kaua. Minu enda looming on 50% Vennaskonnaga seotud ja ka sooloprojektide puhul mainitakse alati käekirja sarnasust Vennaskonnaga, millest on sünenud mõte katsetada muusikaga, mis kõlaks täiesti teistmoodi.

Mis on saanud Metro Luminalist ja tema liikmetest?

Kõik tegelevad erineval kujul muusika või millegi sarnasega. Kitarrist Rainer Jancis (Herzog) on elanud viimased 3-4 aastat Saksamaal Berliinis ja tuleb enda sooloprojektidega Eestisse turneele sellel aastal umbes maikuu keskel. Trummar Kristo Rajasaare on trummar ansambelis No-Big-Silence. Basskitarrist Kalle Nettan on Linnateatris helirežissöör. Kitarrist Andres Vana on ehitanud maale lauta isikliku trükikoja ja töötab seal.

Ansamblit Kosmikud, kelle albumil oli ka sinu ja Marie Myrgi lugu, on peetud mingis mõttes Metro Luminali järeltulijaks. Kuidas sellesse arvamusse suhtud?

Ma ei näe seal tegelikult muud kui ainult välist, pealiskaudset sarnasust, mis võis tuleneda sellest, et pooled selle ansambli liikmetest olid Metro Luminalist. Sisult on need ansamblid aga minu meelest erinevad.

Sinu viimane (õigupoolest ka esimene) sooloplaat „Teatriõhtu” oli teatrimuusikaga. Kuidas hindad selle edu, millega oled seal loominguliselt rahul ja millega mitte?

Siin peaks alustama enda mõtetest pärast seda, kui mulle esimest muusikalist koostööd pakuti. Näiteks ei suutnud ma meenutada pärast teatrites nähtud etendusi seal kõlanud muusikat või laule, seevastu mõnede heade filmide muusika jäi kummitama aastateks. Sellest järeldus, et teatrimuusikat tehti kuidagi lahjalt, odavalt ja see jäi liiga tagaplaanile. Proovisin enda meelest seda viga parandada ja kohati see vist isegi õnnestus.

Plaat on müünud üsnagi hästi, arvestades, et reklaam on olnud praktiliselt null. Ma pidasin seda plaati koostades eelkõige silmas inimesi, kes on neil etendustel käinud ja omavad sellesse mingit suhet. Aga paari ilmunud arvustuse ja isiklikult kuuldud kriitika põhjal võib seda vist kõigile soovitada. Kuid ma ei pea seda päris enda sooloalbumiks, sest laulud on kirjutatud tellimusel, järgides süžeed jm. ettekirjutusi.

Mis oli viimane lugu, mille sa kirjutasid?

Avalikult esitatud lugudest – Surma teemad etendusest „Mort, surma õpipoiss”, aga esitamata lugudest on mul veel sahtlis mõned lood minu abikaasa uutele tekstidele.

Kas sul on praegu ka käsil mingi konkreetne muusikaprojekt ja kas muusika tegemisest üldse elab tänapäeval ära?

Äraelamine sõltub sellest, kui head on pakkumised – ja hetkel loen ennast suhteliselt vabaks inimeseks.

Kas kavatsed kunagi veel mõnel albumil või kontserdil ka laulda?

Miks ei.

Mida saad lubada oma loomingu austajatele, kes ootavad järgmisi albumeid ja kontserte sinu muusikaga?

Mul on plaanis katsetada sooloalbumiga, mis esialgu pole veel kindlat kuju ja stiili võtnud.

Palveta surnud sõprade eest, nemad jäid sinust maha... (Rainer Jancis / Andres Rodionov aka Rott „Palveta surnud sõprade eest” – Metro Luminal „Ainult Rottidele” – 1996) Ilmselt on sul selle looga ka päris isiklikke mälestusi. Kas sa oled kunagi palvetanud ja kas sa praegu palvetad surnud sõprade eest?

Pärast sõbra surma jääb vaevama süütunne ja seda enam tead, et tuleb palvetada elavate sõprade eest (juhul, kui keegi palvetesse niipalju energiat suudab panna, et need aidata suudaksid). Ma usun ise rohkem konkreetsesse tegevusse millegi nimel.